

at maatte sige, at jeg ikke seer nogen synderlig nærmere Forbindelse mellem det og de Udcast, jeg omtalte. Der vil altsaa, troer jeg, fra den Side ikke være den mindste Vanskelighed derved, hvorfor jeg ogsaa tilraader at betragte denne Bei fremfor den anden. Den ærede Deputerede fra Kjøbenhavn, som sidder lige overfor mig, sagde sidst, at han for længe siden havde tilraadet at indføre en Formueskat som Supplement til de faste Skatter, hvis Regulering lidt efter lidt blev urigtig. Saaledes har jeg ogsaa kjendt hans Anskuelse fra tidligere Dage. Den eneste Indvending, han havde imod, at disse Skatter, som her er Tale om, kunde tages bort, og at man istedet derfor kunde lægge en Skat paa af en saadan Art, som han i saa mange Aar og med saa god Grund har skænket sit Bifald, var, at den ikke var stor nok, men, naar vi lægge den til Krigsskatten, troer jeg, at denne Indvending falder bort, for saa vil den blive meer end stor nok. Vi kunne altsaa med Røstighed gaae ind derpaa, men hvad vinde vi derved? Dersom vi tør haabe, og haabe det ville vi idetmindste endnu, endsskjønt vi sidde her i 3 Uger, dersom vi tør haabe, siger jeg, at der fra denne Stund vilde ske væsentlige og gjennemgribende Forandringer i vort Skattevæsen og Finantsvæsen, maae vi i Tide skaffe vor Regjering Midler til at kunne imødegaae de Uffavn, som forskjellige Indskrænkninger ville tilveiebringe, og for at nævne Summer, som ikke ere ringe, vil jeg nævne Tallotteriet, Postvæsenets Overskud og det vestindiske Overskud, det er ikke stort. (Flere Stemmer: der er ingen Overskud!). Ja, det mener jeg ogsaa, men jeg vilde blot her udtrykke mig paa den meest bestedne Maade (Ratter). Der ere desuden mange andre Uffavn i Indtægter, om hvilke man vel kan sige, som Præsten paa Guinea, som hverken Nogen her eller jeg kjender; men mine Herrer! det er bedst, at vi holde fast paa det System, som vi engang ved en ulykkelig Bevægelse lykkeligtvis ere komne ind paa. Derved ville vi vinde, at vi, naar engang Omstændighederne medføre, at vi ikke behøve at gjøre de Udgifter, som vi nu gjøre, da ikke saa lempeligt og let glide bort fra den nye Bessatningsmaade og blive staaende ved de gamle Indtægtskilder, hvor vi saa

komme til det samme, som vi altid have hørt sige, at vi ikke kunne tage en Indtægtskilde bort, hvor vi behøve den for Udgifternes Skyld, og da den er saa lille, kunne vi ikke paaligne den paa en ny Maade, og da de gamle Skatter ikke kunne forøges efter de gamle Matriculer, kunne vi ikke paaligne dem efter den gamle Maade; det er en Methode, der oftere er bleven brugt, og Methoden er ikke gal, men jeg troer dog ikke, at vi i Fremtiden skulle holde fast ved den. Det er mig saa meget mere hjært at kunne komme frem med dette Forslag, som netop den ærede Finantsminister saa bestemt har sagt, at han ingenlunde har noget imod en Skat af den Natur. Der kan altsaa Ingen heri Salen mere see en glædelig Finantsperiode imøde, end just den ærede Finantsminister, som derved beholder den Skat, som for Finantsvæsenet er af den beqvemteste Natur. Jeg indrømmer gjerne, at Skattens nærværende Maade at opkræves paa ikke kan blive staaende, men jeg siger ikke heller, at den skal blive staaende i det Omfang, den har. Selv om den nu fik en Forøgelse af 3, 4 eller 500,000 Rbd., og senere ved at blive formindsket svandt ned til 2,500,000 Rbd., vilde den endnu ikke lide under den Mangel, som den ærede Deputerede fremhævede, at den blev for liden. Jeg troer, at han vil erkjende, at den i den Skikkelse kan være tilstrækkelig stor, og jeg forbeholder mig derfor paa det næste Stadium af Sagen at frembringe et Endringsforslag, som skal gaae ud paa at forøge den overordentlige Krigsskat med saa meget, som falder ud af de andre Skatter, naar disse samtlige Skatter, som her foreligge, ved nærmere Undersøgelse — blive enten borttagne eller betragtede som Skatter, der med Rimelighed kunne lægges fast enten paa Hartkornet paa Landet eller paa faste Eiendomme og Nærningen i Kjøbstæderne efter den sædvanlige Maade.

Finantsministeren: Det har været mig uventet, at der ved Sagens foreløbige Behandling, inden der engang er nedsat en Comité, som har kunnet trænge saa dybt ind i alle Enkelthederne, som udfordres, for fuldtvæl at kunne bedømme dette Forslag, det har været mig uventet, siger jeg, at der allerede ere frem-